

paatrængende og farlige Tilfælde har at anlægge en Jernbane af dobbelt saa stor en Bærlængde som den, der vil blive Tale om efter den nu foreslaaede Forandring af den slynske Hovedlinie. Endelig har den ærebe Rigsdagsmand talt om det Intetfigende i de Udtryk i Motiverne, at Knudepunktet efter Loven af 1861 skal være paa den vilbene Mark ved Taarup. Nu er det ganske sikkert, mine Herrer, at en stor Deel Bærksteder o. s. v. ikke absolut behøve at være der, hvor Knudepunktet er, men det staaer dog fast, at der maa være et ganske andet Materiel og Materiale f. Ex. Steenkul, ligesom ogsaa et større Personale tilstede paa dette Sted, end hvis det kun skal være en ganske lille Mellemstation, ligesom det ogsaa har sin store Betydning, om man kan have dette Materiel o. s. v. ved Havnestedet, eller om man først maa føre det 1 Miil ind i Landet.

Endelig er der ingen af de foregaaende Talere, som har berørt det, som er og bliver Hovedtingen, at Bærlængden fra Nerne Nord paa vil blive betydelig kortere, naar man gaaer over Strib og Fredericia, ligesom man ogsaa derved vil komme til at spare 2 Stationer, medens omvendt Bærlængden Syd paa ikke bliver synderlig længere, og man ligeledes paa denne Route vil spare en Station. — Forbindelsen i Fredens Dage vil altsaa efter Lovudkastet blive betydelig lettere Nord paa og ikke i mindste Maade besværligere Syd paa. — Hvis der efter alt dette skulde være Noget, der virkelig kunde tale for at beholde Linien over Middelfart, saa maatte det være de stedlige partikulære Interesser, og hvorledes de stille sig, det har jeg i Mødsætning til, hvad der er fremkommen idag, tilladt mig kortelig at paavise.

S. M. Petersen: Den ærebe sidste Taler begyndte med at udtale sin Forundring over, at jeg ikke havde anført en eneste Grund, hvorfor jeg nu havde stiftet Anskuelse i denne Sag, men jeg maa tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at jeg ikke har stiftet Anskuelse. Jeg har tidligere udtalt, at det stillede sig for mig, som om der kunde være Endeel, der talte for at bringe den slynske Bane til Strib istedet-

for til Middelfart, og jeg skal føie til, at jeg endnu vedkjender mig denne Anskuelse, men naar vi nu efter idetmindste 3 Gange at have forhandlet denne Sag her i Salen og efter moden Overveielse med stor Majoritet ere komne til at sige: Middelfart er det ene Rigtige, saa er en Egevægt i de modsatte Anskuelser og Bæstragninger ikke nok til at fravige det Antagne; de Grunde, der anføres for det Nye, maa have Overvægten, men den Karakter havde de ikke for mig. Jeg haaber, at den ærebe Rigsdagsmand vil være beroliget ved denne Udtalelse. Da jeg første Gang havde Ordet, fremhævede jeg udtrykkelig, at det vigtigste Holdepunkt for at blive ved Linien Snoghøi—Middelfart var de gunstige Overfartsforhold, og at det var det, som man i de Lovforslaget ledsgangende Motiver har søgt saa let — for ikke at sige letindig — at komme fra. Man har holdt sig til, at disse Forhold ere ligesaa gunstige ved Fredericia som ved Middelfart, men det er ikke Tilfældet, og jeg gjentager, at Tingen, der er kendt med disse Forhold, kan falde paa denne Tanke. Naar jeg tidligere har nævnt Strib som et Punkt, der kunde komme i Betragtning, da har jeg kun været ledet af militaire Hensyn, men man har ikke villet agte paa mine Ord, naar jeg har udtalt, om det ikke var rigtigst at lade det være et aabent Spørgsmaal og overlade til Regjeringen at lægge Banen, hvor den maatte finde det hensigtsmæssigt; havde jeg dengang faaet min Billie frem, vilde Sagen nu være klar. Hvis i en tidligere Tid Spørgsmaalet om Fredericia eller Middelfart var kommet frem, saa skal jeg ikke i dette Dieblil kunne sige, for hvilket Punkt jeg vilde have stemt; men naar vi nu efter vidtløftige Forhandlinger ere komne til Middelfart med Banen, er det min Agt at blive der. Naar den ærebe Rigsdagsmand for Fredericia (Gad) har opholdt sig længe ved Udførselen fra de forskjellige Steder, saa er det Noget, jeg ikke lægger synderlig Vægt paa. Man skal ikke lægge Jernbaner til den eller den Plads, for at man kan tjene Penge derved; thi paa den Maade vilde vi slet ingen Jernbaner faae; nei, naar vi endelig skulle til at lægge Jernbaner, da bør vi lægge dem der, hvor Samfundet bedst er tjent med dem. Hensynet enten til Fredericia eller til nogen an-